

РЕШЕНИЕ

№ 9380

гр. София, 10.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 17.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **12091** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.89 и сл. от ЗДСл и е в стадии след отмяна Решение на АССГ от страна на ВАС и връщането му за ново разглеждане от друг съдебен състав при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Образувано е по жалба на М. И. Х. от [населено място] срещу Заповед № Н-1497/07.10.2024 година на Министър- председател на РБ, с която последният наложил дисциплинарно наказание–Уволнение и прекратил служебното правоотношение на М. И. Х. – Държавен експерт в Дирекция“ Стратегическо планиране“ с придобит ранг трети старши от датата на връчване на заповедта.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че същата е издадена при неспазване на установената форма , като по никакъв начин не е доказано, че е извършила посочените в заповедта нарушения . Посочва се още, че при издаване на заповедта не е спазен срокът по чл.94,ал.1 от ЗДСл, като докладът от И. е постъпил при Дисциплинарно- наказващия орган на дата 07.06.2024 година и от този момент е започнал да тече двумесечният срок за налагане на дисциплинарно наказание и не е ясно кога са открити дисциплинарните нарушения, което е основание за отмяна на заповедта. Посочва се още, че в хода на дисциплинарното производство са допуснати нарушения, като не са събрани поисканите от нея доказателства, допуснато е и нарушение на нормата на чл.93,ал.1 от ЗДСЛ, като не е била изслушана от Дисциплинарно- наказващия орган и не са снети писмените обяснения, административният орган не е изложил собствени мотиви и изводи, а е преповторил това, което е изложено от Дисциплинарния съвет и представените писмени обяснения от нея от

04.09.2024 година изобщо не са коментирани в заповедта, още повече, че е била отстранена от работа и не е имала възможност на достъп до сградата, заповедта не е мотивирана, няма фактически основания за издаването и това е абсолютно основание за отмяна на заповедта, като неизлагането на мотиви е основание за отмяна на заповедта по реда на чл.146,т.2 от АПК, като Дисциплинарно- наказващият орган не е обсъдил цялостното поведение на държавния служител, и от нея не може да се установи какво точно конкретно нарушение е извършила. Посочва се още, че заповедта е издадена при нарушение на материалния закон и не е налице превишаване на служебните правомощия. Иска се отмяна на заповедта и се претендират и направените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият-М. И. Х. редовно и своевременно призована се явява и заедно с адвокат Р. поддържа жалбата на заявените основания. Съображения относно незаконосъобразността на заповедта развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по оспорването- Министър – председател на РБ редовно и своевременно призован, се представлява от държавен експерт М., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде намалено. Доводи относно неоснователността на жалбата развива и в представената по делото писмена защита.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От доказателствата по делото е установено, че М. И. Х. със Заповед № Н-433/25.05.2015 година е преназначена на длъжността- Главен експерт в Отдел“ програмиране и договориране“ , Дирекция „ Добро управление“ в Администрацията на МС считано от 26.05.2015 година.

Със Заповед № В-21/08.02.2021 година на Главен секретар е назначен за срок от три година на основание чл.95,ал.2 от ЗДСл Дисциплинарен съвет със състав, посочен в заповедта.

Със Заповед № Н-556/31.05.2022 година на Главен секретар на МС оспорващият е преназначен на длъжността- Държавен експерт в Отдел“ Програмиране и договориране“, считано от 13.06.2022 година.

Със Заповед № Н-162/14.02.2024 година на Главен секретар на МС М. Х. е преназначена на длъжността- Началник на отдел „ Превенция и защита от домашно насилие, сътрудничество по етнически и интеграционни въпроси и взаимодействие с гражданското общество“ към Главен секретар на МС считано от 15.02.2024 година за срок не по- дълъг от 4 години.

На 21.05.2024 година Фондация Асоциация А. депозирала Сигнал до Министър – председателя на РБ за възможна корупционна практика и достъп на ИТ специалист до системата на Администрацията на МС до други ключови институции, в който подробно е изложено кой е имал достъп да системите.

По повод Сигнала със Заповед № Р-100/23.05.-2024 година Министър- председател възложил да се извърши извънпланова проверка на Администрацията на МС с определена комисия в заповедта.

На 06.06.2024 година Министър– председател на РБ със Заповед № Н-1131 възложил на Г. Н. К. – Главен секретар на МС да упражнява правомощията на органа по назначаването на държавните служители и да сключва, изменя и прекратява трудовите договори със служителите в Администрацията на МС на основание чл.6, ал.2 от ЗДСЛ.

Със Заповед № В-122/12.06.2024 година Главен секретар на МС на основание чл.95,ал.2 от ЗДСЛ назначил за срок от три години Дисциплинарен съвет в състав- М. Й. П. – Директор на Дирекция „ Административно и правно обслужване и управление на собствеността“, Заместник-

председател- Р. С. П.- Директор на Дирекция „ Бюджет и финанси“ , редовни членове- М. А. С. – Началник на отдел“ Концесии“ в Дирекция „ Координация на политики и концесии“, М. Б. М. – Държавен експерт в Отдел“ Човешки ресурси“ към Главен секретар , Е. К. В.- Главен юрисконсулт в Отдел“ Административни дейности и собственост“, Дирекция „ Административно и правно обслужване и управление на собствеността“, резервни членове- К. Д. Е.- държавен експерт в Отдел“ Човешки ресурси“ към Главния секретар, Р. Л. К.- В.- Началник на отдел“ Споделени счетоводни услуги“ в Дирекция“ Бюджет и финанси“ и определил правилата за работа на Дисциплинарния съвет.

На 07.06.2024 година до Министър – председател на РБ е изготвен и депозиран Доклад от М. Т.- ръководител на Главния инспекторат относно дисциплинарни нарушения в процеса по изграждане на Националната информационна система“ и превенция и защита от домашно насилие“, в който са посочени резултатите от извършената проверка е предложено да се образува дисциплинарно производство срещу М. И. Х. .

Със Заповед № В-127/25.06.2024 година на Министър- председател на РБ наредил Дисциплинарния съвет в Администрацията на МС да образува дисциплинарно дело срещу М. И. Х. – Началник на отдел „ Превенция и защита от домашно насилие, сътрудничество по етнически и интеграционни въпроси и взаимодействие с гражданското общество“ към Главен секретар на МС за налагане на дисциплинарно наказание за констатираните в Доклада на Главния инспекторат дисциплинарни нарушения по чл.89,ал.2,т.3 и т.5 от ЗДСЛ.

Със Заповед № Н-1218/05.07.2024 година на Министър – председател на РБ е временно отстранена от работа М. И. Х. на длъжност-Началник на отдел „ Превенция и защита от домашно насилие, сътрудничество по етнически и интеграционни въпроси и взаимодействие с гражданското общество“ към Главния секретар на МС“ считано от 08.07.2024 година до приключване на дисциплинарното производство срещу държавния служител с акт на дисциплинарно- наказващия орган.

На 17.07.2024 година е изготвен Доклад от Комисията, определена да извърши извънплановата проверка в Администрацията на МС, в който подробно е посочено какво е установено при извършване на проверката.

На 21.08.2024 година Д. съвет по образуваното дисциплинарно дело № 3 приел Решение, в което посочил, че М. Х. е извършила тежки дисциплинарни нарушения при условията на самонадеяност / непредпазливост/ и на основания чл.89,ал.1, и ал.12, т.1, т.3 и т.5 във връзка с чл.21,ал.2 от ЗДСЛ на държавния служител следва да се наложи дисциплинарно наказание- Уволнение .

Решението на Дисциплинарния съвет е връчено на оспорващия на дата 21.08.2024 година.

На 28.08.2024 година Решението на Дисциплинарния съвет е постъпило при Министър – председател на РБ.

На 04.09.2024 година е съставен Протокол за изслушване на оспорващия от страна на Министър – председател на РБ- приложен на лист -100-108 от делото.

На 04.09.2024 година оспорващият депозирал допълнителни писмени обяснения по повод твърдението за дисциплинарни нарушения.

Със Заповед № Н-1469/30.09.2024 година на Министър– председател на РБ е прекратено действието на Заповед № Н-1218/05.07.2024 година за временно отстраняване на М. И. Х. и е възстановена на работа- М. И. Х.-Началник на отдел „Превенция и защита от домашно насилие, сътрудничество по етнически и интеграционни въпроси и взаимодействие с гражданското общество“ към Главния секретар на МС с ранг Трети старши считано от датата на връчване на Заповедта -01.10.2024 година.

Със Заповед № Н-1471/30.09.2024 година на Министър– председател на РБ е прекратено временното преназначаване на М. И. Х. на длъжността -Началник отдел „ Превенция и защита от домашно насилие, сътрудничество по етнически и интеграционни въпроси и взаимодействие в гражданското общество към Главния секретар на МС, и определил на М. И. Х. държавен експерт ниво и размер на основната заплата.

Със Заповед № Н-1497/07.10.2024 година Министър – председател на РБ наложил дисциплинарно наказание- Уволнение на М. И. Х. на длъжност- Държавен експерт в Дирекция“ Стратегическо планиране“ и прекратил служебното правоотношение на оспорващия, считано от датата на връчване на заповедта-07.10.2024 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на дисциплинарното производство доказателства.

От показанията на свидетеля Е. Н.- Държавен експерт в МС се установява каква е била атмосферата в отдела, който е бил управляван от оспорващия, колко на брой са били служителите и в каква работна атмосфера са работили.

В показанията си свидетелят С. сочи на обтегнати отношения в отдела и каква е била работната атмосфера в отдела, начело на който е бил оспорващият.

От показанията на свидетеля Е. А. – държавен експерт в МС се установява, че оспорващият не е имал възможност да сплоти екипа , имало е скандали с оспорващия в хода на работата.

От показанията на свидетеля Н. Ш.- П. също се установява, че оспорващият е била доста активна при провеждане на срещи във връзка с работата .

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София град намира предявената жалба срещу заповедта за налагане на дисциплинарно наказание за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149 от АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

Оспорената Заповед №Н-1497/07.10.2024 година, с която Министър-председател на РБ наложил на оспорващия М. И. Х. дисциплинарно наказание-„Уволнение”и прекратил служебното и правоотношение е индивидуален админи стративен акт по смисъла на чл. чл.21,ал.1 АПК,вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от орган по назначаването в предвидената от закона форма,съдържа ли реквизитите по чл.97,ал.1 ЗДСЛ, спазени ли са процесуално-правните и материално-правните разпоредби.

Доказателствата по делото сочат, че оспорената Заповед за налагане на дисциплинарно наказание“Уволнение“ и за прекратяване на служебното правоотношение на оспорващия е издадена от Министър- председател на РБ, на когото нормата на чл.54,ал.2 от Устройствения правилник на МС и на неговата администрация е предоставила правото да утвърждава Длъжностното разписание на администрацията на Министерския съвет по предложение на главния секретар и в този смисъл той е орган по назначаването на държавните служители в Администрацията на МС.

От доказателствата по делото е установено, че към датата на издаване на заповедта лицето Д. Г. е заемал длъжността- Министър- председател на РБ.

Заповедта е издадена в писмена форма, и е с предвиденото в чл.97,ал.1 от ЗДСЛ съдържание - трите имена и длъжността на дисциплинарно наказващия орган, дата на издаването,трите имена и длъжността на наказвания държавен служител,описание на извършеното от него нарушение, обстоятелствата,при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават, видът и размерът на наказанието.

Неоснователни са твърденията на оспорващия и на неговия процесуален представител, че

заповедта не отговаря на изискванията за форма и най-вече на нормата на чл.146,т.2 от АПК като не е мотивиран, защото ЗДСЛ е специален по отношение на АПК и нормата на чл.97 от ЗДСЛ сочи задължителните реквизити на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, измежду които не фигурира сочените от страна на оспорващия липса на мотиви и неотговарящо на изискванията за форма. Изрично в нормата на чл.97 от ЗДСЛ за визирани реквизитите на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание и в тях липсва изискването за мотивираност.

При издаването на заповедта, органът по назначаването е нарушил процесуалноправните разпоредби на ЗДСЛ, което е довело и до нарушаване на материално-правните.

Разпоредбата на чл.89,ал.1 от ЗДСЛ постановява, че за виновно неизпълнение на служебните задължения, държавният служител се наказва с предвидените в този закон наказания,като в алинея втора на същия текст са изчерпателно посочени видовете дисциплинарни нарушения.

Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията.

Легално определение на понятието „държавен служител“ е дадено в разпоредбата на чл.2,ал.1 от ЗДСЛ,според която държавен служител е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия. Държавни служители са и лицата, на които специален закон предоставя статут на държавен служител при спазване изискванията на този закон предоставя статут на държавен служител. Съгласно чл.6 от ЗДСЛ,държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник." Легална дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“ е дадено в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията,според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б., на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Т. определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност,но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство.

Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването .й винаги се действа от името на държавата, и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия, и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява

система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието "държавна служба" е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи **"че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано."**

Установено е и не се спори, че оспорваният е заемал длъжността- Началник отдел "Превенция и защита от домашно насилие, сътрудничество по етнически и интеграционни въпроси и взаимодействие с гражданското общество" към Главния секретар на МС.

Следва да бъде посочено, че в хипотезата на налагане на дисциплинарно наказание "Уволнение" е задължително свикването на Дисциплинарен съвет, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 96, ал. 1 от ЗДСЛ преди да наложи дисциплинарно наказание по **чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5**/понижение в по-долен ранг за срок от 6 месеца до една година и уволнение/, дисциплинарно наказваният орган взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане.) Д. съвет изяснява фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, както и изслушва при необходимост обясненията на държавния служител и обсъжда представените от него доказателства. Д. съвет приема решения с мнозинство от две трети. Решението на дисциплинарния съвет съдържа становище относно наличието на основание за дисциплинарна отговорност, както и относно вида и размера на съответното на извършеното нарушение дисциплинарно наказание. В 7-дневен срок от приемането на решението дисциплинарният съвет го представя заедно с преписката по делото на дисциплинарно наказвания орган./.

От своя страна, в чл. 95 от ЗДСЛ е посочено, че във всяка администрация се създава дисциплинарен съвет в състав от трима до седем редовни и двама резервни членове, които са държавни служители. Най-малко един от редовните членове на дисциплинарния съвет трябва да е с юридическо образование, освен в случаите, когато в администрацията няма държавен служител с такова образование, като по силата на ал. 2 Д. съвет се назначава от органа по назначаването за срок три години. В заповедта за назначаването се определят председателят и заместник-председателят, както и правилата за работа на съвета, а членовете на дисциплинарния съвет са несменяеми за времето на своя мандат, освен ако бъдат освободени от съвета по тяхно искане, бъдат дисциплинарно наказани или бъде прекратено служебното им правоотношение. Д. съвет разглежда дисциплинарните дела в състав от всички редовни членове на съвета. При отсъствие на редовен член, както и в случаите, когато срещу него е образувано дисциплинарно дело, органът по назначаването определя кой от резервните членове трябва да го замести.

От анализа на правната норма е видно, че само органът по назначаването може да назначи

Дисциплинарен съвет и тази норма не предоставя възможност на органа по назначаването да делегира тези свои правомощия на друг орган, в това число на Главния секретар. Фактът, че със Заповед от 06.06.2024 година Министър – председател е делегирал на основание чл.6,ал.2 от ЗДСл правомощията си по служебно правоотношение на Главен секретар, не може да доведе до извод, че Главен секретар притежава правомощия да назначава Дисциплинарен съвет, защото на първо място служебното правоотношение възниква между конкретен служител и орган по назначаването, а на второ- назначаването на Дисциплинарен съвет не представлява част от служебното правоотношение, а акт на органа по назначаването в изпълнение на законово въздигнато задължение във всяка администрация да има Дисциплинарен съвет за срок от 3 години. Няма как назначаването на Дисциплинарен съвет да бъде част от служебното правоотношение и законът не позволява на органа по назначаването да делегира тези свои правомощия по назначаването на когото и да било, и само органът по назначаването притежава изключителната компетентност да назначи Дисциплинарен съвет. Главен секретар на МС не притежава правомощия да назначи Дисциплинарен съвет, независимо, че е издадена заповед от 06.06.2024 година на Министър– председател, с която са делегирани правомощия да изпълнява правомощията му на орган по назначаване по реда на чл.6,ал.2 от ЗДСЛ. Нещо повече дори и Министър- председател да бе издал Заповед за делегиране на правомощия на Главен секретар да назначи Дисциплинарен съвет, то това оправомощаване би било нищожно, защото нормата на чл.89,ал.2 от ЗДСл не предоставя възможност на органа по назначаването да делегира тези свои правомощия на когото и да било. Тук е мястото да се направи съпоставка между делегиране и заместване. Д. представлява възможност, предвидена в закона, временно - за определен случай или период от време, съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи. Подчиненият орган издава административни актове въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем. Той не запазва за постоянно делегираното правомощие. Обикновено делегацията е продиктувана от фактическата невъзможност по-горният орган да реагира своевременно на необходимостта от издаване на множество актове на територията на по-голям район или цялата страна. Възможността за делегиране на административни правомощия се характеризира с няколко принципни ограничения: никой не може да делегира правомощия, които не притежава; не могат да бъдат делегирани правомощия, които законът определя като изрична компетентност на съответния орган; органът, на когото са делегирани правомощия, не може да ги предоставя другиму. При делегиране на правомощия, актът се издава от името на органа, на когото са делегирани правомощията.

За разлика от делегирането, заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед, отсъстващият титуляр нарежда заместването му от друго, подчинено нему лице. За определения период, заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган.

Съгласно чл.57,ал.2 от Устройствения правилник на МС и на неговата администрация Главният секретар определя реда за влизане в сградата на Министерския съвет на служителите и пропускателния режим за длъжностни лица и граждани, организацията на работа с документи и реда за документооборота в администрацията на Министерския съвет, образците на печатите на Министерския съвет, служителите, които имат право да ги полагат, и реда за тяхното съхраняване, други въпроси, свързани с организацията на работата в администрацията на Министерския съвет.

Изпълнението на държавна служба е уредено в чл. 6,ал.1 от ЗДСЛ, по силата на който държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. В чл.6,ал.2 от ЗДСЛ е визирано, че органът по назначаването може да възложи своите правомощия или отделни свои правомощия по служебното правоотношение с лицата от администрацията на главния секретар, съответно на постоянния секретар на отбраната, на административния секретар на Министерството на вътрешните работи (МВР) и на постоянния секретар на Министерството на външните работи, съответно на секретаря на общината, освен в случаите, когато в закон е предвидено друго. Правомощия по ал. 2, с изключение на назначаването, преместването по чл. 81б, прекратяването на правоотношението, както и налагането на дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 5, могат да се възложат и на ръководителите на териториални звена или на териториални поделения, а за МВР - и на ръководителите на структури по чл. 37 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Назначаването на Дисциплинарен съвет от страна на Главен секретар е извършено без същият да притежава правомощия за това, а извършените в хода на дисциплинарното производство действия от Дисциплинарния съвет са незаконосъобразни, защото Д. съвет изначално не е бил определен и назначен от компетентен орган и след като не е назначен по съответния ред, извършените от него действия са незаконосъобразни, а това е основание за отмяна на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, защото всички събрани доказателства в хода на дисциплинарното производство са извършени от Дисциплинарен съвет, който не е бил надлежно назначен от органа по назначаването- в случая от Министър- председател на РБ.

Неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че заповедта е издадена извън двумесечния срок от откриване на нарушението и същата следва да бъде отменена на това основание, тъй като Докладът на Инспектората е постъпил на 07.06.2024 година и на тази дата е станало известно нарушението и нарушителят. На първо място, съгласно нормата на чл. 94,ал. 1 от ЗДСЛ дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, като за най- ранна дата на откриване на нарушението може да се говори, когато органът, компетентен да наложи наказанието е събрал доказателства за нарушението и нарушителя, а това в конкретния случай е станало на дата 21.08.2024 година, когато до Дисциплинарно- наказващия орган е предоставено Решението на Дисциплинарния съвет, като двумесечният срок е започнал да тече от тази дата и съответно на това изтичащ на дата 21.10.2024 година, а Заповедта е издадена на 07.10.2024 година в рамките на този двумесечен срок от откриване на нарушението и нарушителят. Едногодишният срок от извършване на нарушенията не е изтекъл. Няма как да се приеме за начална дата 07.06.2024 година – когато е депозиран до органа по назначаването Докладът на Главния инспектор до Министър – председател, защото към този момент още органът по назначаването не имал доказателства за виновността и отговорността на служителя, а това се е установило в хода на образуваното дисциплинарно производство.

Неоснователно е твърдението на оспорващия,че не са му приети писмените обяснения, защото от доказателствата по делото е видно, че органът по назначаването е изслушал оспорващия на дата 04.09.2024 година, за което е съставен протокол. Наред с това съгласно чл.93, ал.2 от ЗДСЛ когато дисциплинарно наказващият орган не е изслушал държавния служител или не е приел и обсъдил писмените му обяснения, съдът отменя дисциплинарното наказание, без да разглежда спора по същество, като органът по назначаването може да приеме писмените обяснения на служителя или да го изслуша, като двете са в условията на алтернативност,а не на кумулация и законодателят е използвал съюза / или /.

Проведеното дисциплинарно производство от Дисциплинарен съвет, който е назначен не от

органа по назначаването води до незаконосъобразност на цялото дисциплинарно производство, а от там и на Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание и за прекратяване на служебното правоотношение е незаконосъобразна и предпоставя отмяната и, като не отговаряща на условията за редовно действие на административните актове.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 3000 лева-/1533,88 евро/ заплатено адвокатско възнаграждение по адм.дело № 10712/2024 година по описа на АССГ. Съдът не обсъжда направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, защото не е мотивирано, а е бланкетно и с последните изменения на чл.78,ал.5 от ГПК се изисква мотивирано възражение за прекомерност, а не само, че се прави възражение/ ДВ, бр. 17 от 2026 г.)- ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение за прекомерност, направено от насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. При преценката за прекомерност съдът прилага съответно критериите за определяне на адвокатските възнаграждения по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата и правилата за прилагането им, уредени в наредбата по чл. 36, ал. 4 от същия закон. Съдът не може да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение от размера на заплатеното възнаграждение на адвоката на насрещната страна.

В полза на оспорващия следва да се присъдят и направените по делото разноски пред ВАС на РБ по аргумент от нормата на чл.226,ал.3 от АПК- 2470 лева /1262,89 евро/разноски по делото пред ВАС.

Воден от гореизложеното и на основание чл.122 от ЗДСл,вр.с чл.173 АПК, Административен съд София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД № Н-1497/07.10.2024 година на Министър- председател на РБ, с която последният наложил дисциплинарно наказание–Уволнение и прекратил служебното правоотношение на М. И. Х. – Държавен експерт в Дирекция“ Стратегическо планиране“ с придобит ранг трети старши от датата на връчване на заповедта.

ОСЪЖДА МИНИСТЪР- ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РЕПУБЛИКА Б. ДА ЗАПЛАТИ НА М. И. Х. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 1533,88 ЕВРО/ 3000 ЛЕВА/ РАЗНОСКИ ПО АДМ.ДЕЛО № 10712/2024 ГОДИНА ПО ОПИСА НА АССГ, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ НА РБ.

ОСЪЖДА МИНИСТЪР– ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РБ ДА ЗАПЛАТИ НА М. И. Х. СУМАТА ОТ 1262,89 ЕВРО/ 2 470 ЛЕВА/ РАЗНОСКИ ПО АДМ. ДЕЛО 7177/2025 ГОДИНА ПО ОПИСА НА ВАС, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ НА РБ.

На основание чл.138,ал.1 АПК ,препис от решението да се изпрати на страните. РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОСПОРВАНЕ ПРЕД ВАС НА РБ С КАСАЦИОННА ЖАЛБА В 14 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО СЪГЛАСНО РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ.124,АЛ.1 ОТ ЗДСЛ.

СЪДИЯ: